Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2008/118/ЕО НА СЪВЕТА**

от 16 декември 2008 година

относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО

(ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2010/12/ЕС на Съвета от 16 февруари 2010 година	L 50	1	27.2.2010 г.

Изменена със:

►**A1**	Договор за присъединяване на Хърватия (2012)	L 112	10	24.4.2012 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2008/118/ЕО НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти ([3]) е била неколкократно и съществено изменяна. С оглед на новите изменения и от съображения за яснота посочената по-горе директива следва да бъде заменена.

(2) За да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар, условията за облагане с акциз от стоките, включени в обхвата на Директива 92/12/ЕИО, наричани по-долу „акцизни стоки“, трябва да останат хармонизирани.

(3) Подходящо е да се определят акцизните стоки, за които се прилага настоящата директива, като за тази цел се включи позоваване на Директива 92/79/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за сближаване на данъците върху цигарите ([4]), Директива 92/80/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за сближаване на данъците върху обработения тютюн, непредназначен за цигари ([5]), Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки ([6]), Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки ([7]), Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия ([8]), и Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията ([9]).

([1]) Становище от 18.11.2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) Становище от 22.10.2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([3]) ОВ L 76, 23.3.1992 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 8.
([5]) ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 10.
([6]) ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 21.
([7]) ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 29.
([8]) ОВ L 291, 6.12.1995 г., стр. 40.
([9]) ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

▼B

(4) Акцизните стоки могат да бъдат предмет на други косвени данъци за специфични цели. В тези случаи обаче, както и за да не се излага на риск полезният ефект на нормативната уредба на Общността, свързана с косвените данъци, държавите-членки следва да съблюдават някои съществени елементи от тези уредба.

(5) С цел да се гарантира свободното движение, облагането на стоки, различни от акцизните стоки, не следва да води до формалности, свързани с преминаването на граници.

(6) Необходимо е да се осигури прилагането на някои формалности, когато акцизните стоки се движат от територии, определени за част от митническата територия на Общността, но които са изключени от приложното поле на настоящата директива, към територии, които са определени по същия начин, но към които настоящата директива се прилага.

(7) Тъй като режимите с отложено плащане в рамките на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността [1] осигуряват подходящи мерки за контрол, доколкото акцизните стоки са обект на разпоредбите на този регламент, не е необходимо отделно прилагане на система за контрол на акцизите, за времето когато акцизните стоки са обект на митнически процедури с отложено плащане или на митнически режими с отложено плащане на Общността.

(8) Тъй като за правилното функциониране на вътрешния пазар продължава да е нужно понятието и условията за облагане на акциза да са едни и същи във всички държави-членки, е необходимо да се изясни на общностно равнище кога акцизните стоки се освобождават за потребление и кои са данъчно задължените лица по отношение на акциза.

(9) Тъй като акцизът е данък върху потреблението, не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени.

(10) Тъй като разпоредбите за събиране и възстановяване на акцизите имат отражение върху правилното функциониране на вътрешния пазар, те следва да са подчинени на критерии за недискриминация.

(11) При нередовност акцизът следва да е дължим в държавата-членка, на чиято територия е допусната нередовността, довела до освобождаването за потребление, а ако е невъзможно да се установи къде е допусната — в държавата-членка, в която е установена. Ако акцизните стоки не достигнат до мястото на получаването им без установяване на някаква нередовност, следва да се приеме, че нередовност е допусната в държавата-членка на изпращане на стоките.

[1] ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

▼B

(12) Освен случаите на възстановяване, предвидени в настоящата директива, държавите-членки следва да имат възможност, когато целта на настоящата директива го позволява, да възстановяват акциза, платен за акцизни стоки, които са освободени за потребление.

(13) Правилата и условията за доставки, освободени от плащане на акциз, следва да останат хармонизирани. За освободените доставки, предназначени за организации, разположени в други държави-членки, следва да се използва удостоверение за освобождаване.

(14) С цел да се предотврати избягване на облагането и измами, положенията, при които са позволени безмитни продажби на пътници, които напускат територията на Общността, следва да бъдат ясно определени. Тъй като при пътувания по суша пътниците могат да се движат по-често и по-свободно в сравнение с пътниците, пътуващи с кораб или въздухоплавателно средство, рискът от неспазване на разрешеното количество за безмитен и освободен от данък внос от страна на пътниците и съответно тежестта за митническите органи, свързана с проверките, са значително по-високи при пътувания по суша. Следователно е целесъобразно да се предвидят разпоредби, забраняващи безмитните продажби и продажбите без акциз на сухопътните граници, като това правило вече се прилага в повечето от държавите-членки. Следва обаче да се предвиди преходен период, по време на който държавите-членки имат право да продължат да освобождават от акциз стоките, предлагани от съществуващите магазини за безмитна търговия, разположени на техните сухопътни граници с трета държава.

(15) Предвид факта, че за да се осигури събирането на данъчните задължения трябва да се правят проверки на обекти за производство и съхранение, с цел улесняване на тези проверки е необходимо да се запази система на данъчни складове, които се лицензират от компетентните органи.

(16) Необходимо е да се установят и изискванията, на които трябва да отговарят лицензираните складодържатели и търговците без статут на лицензиран склад.

(17) Акцизните стоки следва да могат, преди освобождаването им за потребление, да се движат в рамките на Общността под режим отложено плащане на акциз. Такова движение следва да може да се осъществява от данъчен склад към различни местоназначения, по-специално към друг данъчен склад, но също и към места, които са еквивалентни за целите на настоящата директива.

(18) Следва да се разреши също движението на акцизни стоки под режим отложено плащане от тяхното място на внасяне към тези местоназначения и съответно следва да се въведат разпоредби относно статута на лицето, което има право да изпраща, но не и да държи, стоките от това място на внасяне.

▼B

(19) С цел да се гарантира плащането на акциз, в случай че движението на акцизните стоки не приключи с освобождаване, е необходимо държавите-членки да изискват обезпечение, което следва да се внесе от изпращащия лицензиран складодържател или регистрирания изпращач, или ако държавата-членка на изпращане разрешава — от друго лице, участващо в движението, при условия, определени от държавите-членки.

(20) С цел да се осигури събирането на данъците по ставките, определени от държавите-членки, е необходимо компетентните органи да бъдат в състояние да проследяват движението на акцизните стоки и следователно е необходимо да се предвиди система за мониторинг на такива стоки.

(21) За тази цел е подходящо да се използва компютърната система, създадена с Решение № 1152/2003/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. за компютризиране на движението и контрола върху акцизните стоки ([1]). Използването на тази система, за разлика от системата на хартиени носители, ускорява необходимите формалности и улеснява мониторинга на движението на акцизни стоки с отложено плащане на акциз.

(22) Целесъобразно е да се установи процедурата, чрез която търговците информират данъчните органи на държавите-членки за изпратените или получените пратки с акцизни стоки. Следва надлежно да се отчита положението на някои получатели, които не са свързани с компютърната система, но могат да получават акцизни стоки, движещи се под режим отложено плащане на акциз.

(23) С цел да се осигури правилното функциониране на правилата, свързани с движението под режим на отложено плащане на акциз, следва да се уточнят условията за започване на движението, както и тези за неговото приключване и освобождаването от отговорност.

(24) Необходимо е да се определят процедурите, които следва да се използват, когато компютърната система не е достъпна.

(25) На държавите-членки следва да се позволи да предвиждат специален режим за движение на акцизни стоки с отложено плащане на акциз, което се осъществява изцяло на тяхна територия, или да сключват двустранни споразумения с други държави-членки с цел опростяване.

(26) Без да се изменя общата структура, следва да се изяснят правилата за облагането и процедурните правила, свързани с движението на стоки, за които вече е бил платен акциз в една от държавите-членки.

(27) Когато акцизните стоки са придобити от частни лица за собствено ползване и транспортирани от тях в друга държава-членка, в съответствие с принципите на вътрешния пазар акцизът следва да бъде платен в държавата-членка, в която са придобити стоките.

([1]) ОВ L 162, 1.7.2003 г., стр. 5.

▼B

(28) В случаи, в които след освобождаване за потребление в една държава-членка акцизните стоки се държат за търговски цели в друга държава-членка, е необходимо да се уточни, че акцизът е дължим във втората държава-членка. За тази цел е необходимо по-специално да се дефинира понятието „търговски цели“.

(29) Когато акцизните стоки са придобити от лица, които не са лицензирани складодържатели, нито регистрирани получатели, и които не осъществяват независима икономическа дейност, и са изпратени или транспортирани пряко или непряко от продавача или от негово име, акцизът следва да бъде платен в държавата-членка на получаване и следва да се предвиди процедурата, към която трябва да се придържа продавачът.

(30) С цел да се избегнат конфликтите на интереси между държавите-членки и двойното данъчно облагане, в случаите, когато акцизни стоки, които вече са освободени за потребление в една държава-членка, се движат в рамките на Общността, следва да се отчитат ситуациите, при които са налице нередности по отношение на акцизните стоки след освобождаването им за потребление.

(31) Държавите-членки следва да могат да предвиждат разпоредби за означаването на стоките, освободени за потребление, с данъчни или национални разпознавателни обозначения. Използването на тези обозначения не трябва да създава никакви пречки пред търговията в Общността.

Тъй като използването на тези обозначения не трябва да води до възникването на двойна данъчна тежест, следва да се уточни, че всяка сума за получаването на такива обозначения, която е платена или обезпечена, следва да бъде възстановена, опростена или освободена от държавата-членка, която е издала обозначенията, ако акцизът е станал дължим и е бил събран в друга държава-членка.

Въпреки това, за да се избегнат всякакви злоупотреби, държавите-членки, издали такива обозначения, следва да могат да изискат доказателство за тяхното премахване или тяхното унищожаване, като условие за възстановяването, опрощаването или освобождаването.

(32) Прилагането на обичайните изисквания по отношение на движението и контрола на акцизните стоки може да доведе до несъразмерна административна тежест за малките винопроизводители. Поради тази причина държавите-членки следва да могат да освобождават тези производители от някои изисквания.

(33) Следва да се отчита фактът, че по отношение на акцизните стоки, използвани за продоволствено снабдяване на кораби и самолети, все още не е намерен удовлетворителен общ подход.

(34) По отношение на акцизните стоки, използвани за строителството и поддръжката на трансгранични мостове между държавите-членки, с цел да се намали административната тежест съответните държави-членки следва да имат право да приемат мерки чрез дерогация от обичайните правила и процедури, отнасящи се до движението на акцизни стоки от една държава-членка в друга.

▼B

(35) Мерките за прилагане на настоящата директива следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]).

(36) За да им се даде възможност да се приспособят към електронната система за контрол на движението на стоки под режим отложено плащане на акциз, на държавите-членки следва се предостави преходен период, през който това движение може да продължи да се осъществява при съблюдаване на формалностите, предвидени в Директива 92/12/ЕИО.

(37) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се осигури общ режим по отношение на някои аспекти на акциза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може, поради своя мащаб и ефект, да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е изложен в същия член, настоящата директива не излиза извън необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

1. Настоящата директива определя общ режим по отношение на акциза, с който се облага пряко или косвено потреблението на следните стоки (наричани по-долу „акцизни стоки“):

а) енергийни продукти и електрическата енергия, обхванати от Директива 2003/96/ЕО;

б) алкохол и алкохолни напитки, обхванати от директиви 92/83/ЕИО и 92/84/ЕИО;

в) тютюневи изделия, обхванати от директиви 95/59/ЕО, 92/79/ЕИО и 92/80/ЕИО.

2. Държавите-членки могат да налагат по отношение на акцизните стоки допълнителни косвени данъци със специално предназначение, при условие че тези данъци са в съответствие с данъчните правила на Общността, приложими по отношение на акцизите или данъка върху добавената стойност при определянето на данъчната основа, изчисляването на данъчното задължение, облагането и контрола на данъка, като тези правила не включват разпоредбите, свързани с освобождаването от данъци.

3. Държавите-членки могат да налагат данъци върху:

а) продуктите, които не са акцизни стоки;

б) предоставянето на услуги, включително на такива, свързани с акцизни стоки, които не могат да се определят като данъци върху оборота.

Налагането на такива данъци обаче не може да води до формалности при преминаването на граници, когато се осъществява търговия между държавите-членки.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

Член 2

Акцизните стоки подлежат на облагане с акциз в момента на:

а) тяхното производство, включително — когато е приложимо — техния добив, на територията на Общността;

б) тяхното внасяне на територията на Общността.

Член 3

1. Формалностите, установени с митническите разпоредби на Общността относно въвеждането на стоки в митническата територия на Общността, се прилагат *mutatis mutandis* към въвеждането в Общността на акцизни стоки от територия, посочена в член 5, параграф 2.

2. Формалностите, установени с митническите разпоредби на Общността относно извеждането на стоки от митническата територия на Общността, се прилагат *mutatis mutandis* към извеждането от Общността на акцизни стоки за територия, посочена в член 5, параграф 2.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2, на Финландия се разрешава, по отношение на движенията на акцизни стоки между нейната територия, както е определена в член 4, параграф 2, и териториите, посочени в член 5, параграф 2, буква в), да прилага същите процедури, както тези, приложими за такива движенията в рамките на нейната територия, както е определена в член 4, параграф 2.

4. Глави III и IV не се прилагат по отношение на акцизни стоки, обхванати от митнически режим с отложено плащане или митническо направление.

Член 4

За целите на настоящата директива, както и на нейните разпоредби за прилагане, се прилагат следните определения:

1. „лицензиран складодържател“ е физическо или юридическо лице, имащо разрешение от компетентните органи на държава-членка в хода на своята дейност да произвежда, преработва, държи, получава и изпраща акцизни стоки при условията на режим отложено плащане на акциз в данъчни складове;

2. „държава-членка“ и „територия на държава-членка“ е територията на всяка държава-членка на Общността, към която се прилага Договорът в съответствие с член 299 от него, с изключение на третите територии;

3. „Общност“ и „територия на Общността“ са териториите на държавите-членки, както са определени в точка 2;

4. „трети територии“ са териториите, посочени в член 5, параграф 2 и 3;

5. „трети страни“ е всяка държава или територия, за която Договорът не е приложим;

▼B

6. „митнически режим с отложено плащане или митническо направление“ е всеки един от специалните режими, предвидени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 относно митническия надзор, който се прилага към необщностните стоки при тяхното въвеждане на митническата територия на Общността, временното складиране, свободните зони или свободните складове, както и всеки от режимите по член 84, параграф 1, буква а) от посочения регламент;

7. „режим отложено плащане на акциз“ е данъчен режим, прилаган по отношение на производството, преработката, държането и движението на акцизни стоки, които не са обхванати от митнически режим с отложено плащане или митническо направление, при който се отлага плащането на акциза;

8. „внасяне на акцизни стоки“ е въвеждането на акцизни стоки на територията на Общността, освен ако при въвеждането им в Общността не са поставени под митнически режим с отложено плащане или митническо направление, а така също и тяхното освобождаване от този режим или направление;

9. „регистриран получател“ е физическо или юридическо лице, което е получило разрешение от компетентните органи на държавата-членка на получаване, в хода на своята дейност и при условията, определени от тези органи, да получава акцизни стоки, движещи се под режим отложено плащане на акциз от друга държава-членка;

10. „регистриран изпращач“ е физическо или юридическо лице, което е получило разрешение от компетентните органи на държавата-членка на внасяне, в хода на своята дейност и при условията, определени от тези органи, единствено да изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз след допускането им за свободно обращение в съответствие с член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

11. „данъчен склад“ е място, където акцизни стоки се произвеждат, преработват, държат, получават или изпращат под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в хода на неговата дейност, при спазване на определени условия, установени от компетентните органи на държавата-членка, в която се намира данъчният склад.

Член 5

1. Настоящата директива и директивите, посочени в член 1, се прилагат на територията на Общността.

2. Настоящата директива и директивите, посочени в член 1, не се прилагат на следните територии, представляващи част от митническата територия на Общността:

а) Канарските острови;

б) отвъдморските департаменти на Франция;

в) Оландските острови;

г) Англо-нормандските острови.

▼B

3. Настоящата директива и директивите, посочени в член 1, не се прилагат на териториите в обхвата на член 299, параграф 4 от Договора, нито на следните други територии, които не са част от митническата територия на Общността:

а) остров Хелиголанд;

б) територията на Бюсинген;

в) Сеута;

г) Мелила;

д) Ливиньо;

е) Кампионе д'Италия;

ж) италианските води на езерото Лугано.

4. Испания може да нотифицира с декларация, че настоящата директива и директивите, посочени в член 1, се прилагат на Канарските острови, при условие че се въведат мерки за адаптиране поради тяхната изключителна отдаленост, по отношение на всички или на някои от акцизните стоки, посочени в член 1, считано от първия ден на втория месец, следващ депозирането на такава декларация.

5. Франция може да нотифицира с декларация, че настоящата директива и директивите, посочени в член 1, се прилагат за отвъдморските департаменти на Франция, при условие че се въведат мерки за адаптиране поради тяхната изключителна отдаленост, по отношение на всички или на някои от акцизните стоки, посочени в член 1, считано от първия ден на втория месец, следващ депозирането на такава декларация.

6. Разпоредбите на настоящата директива не са пречка за Гърция да поддържа специалния статус на планината Атон, така както е гарантиран от член 105 от гръцката конституция.

Член 6

1. Като се имат предвид конвенциите и споразуменията, сключени съответно с Франция, Италия, Кипър и Обединеното кралство, съответно, и Княжество Монако, Сан Марино, суверенните бази на Обединеното кралство Акротири и Декелия и остров Ман не се считат за целите настоящата директива за трети страни.

2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че движенията на акцизни стоки с начало във или предназначени за:

а) Княжество Монако се третират като движения с начало във или предназначени за Франция;

б) Сан Марино се третират като движения с начало във или предназначени за Италия;

в) суверенните бази на Обединеното кралство Акротири и Декелия се третират като движения с начало във или предназначени за Кипър;

г) Остров Ман се третират като движения с начало във или предназначени за Обединеното кралство.

▼B

3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че движенията на акцизни стоки с начало във или предназначени за Юнгхолц и Мителберг (Клайнес Валзертал) се третират като движения с начало във или предназначени за Германия.

ГЛАВА II

ВЪЗНИКВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕ, ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ АКЦИЗ

РАЗДЕЛ 1

Място и време на възникване на задължението

Член 7

1. Задължението за акциз възниква от момента на освобождаването за потребление в съответната държава-членка.

2. За целите на настоящата директива „освобождаване за потребление“ представлява всяко:

а) извеждане на акцизни стоки, включително нередовно извеждане, от режим отложено плащане на акциз;

б) държане на акцизни стоки извън режим отложено плащане на акциз, когато не е начислен акциз съгласно приложимите разпоредби на правото на Общността и националното законодателство;

в) производство на акцизни стоки, включително нередовно производство, извън режим отложено плащане на акциз;

г) внасяне на акцизни стоки, включително нередовно внасяне, освен ако веднага след внасянето акцизните стоки не са поставени под режим отложено плащане на акциз.

3. Моментът на освобождаване за потребление е:

а) в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточка ii) — моментът на получаване на акцизните стоки от регистрирания получател;

б) в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточка iv) — моментът на получаване на акцизните стоки от получателя;

в) в случаите, посочени в член 17, параграф 2 — моментът на получаването на акцизните стоки на мястото на директната доставка.

4. Пълното унищожаване или безвъзвратна загуба на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз по причина, свързана с естеството на стоките, непредвидими обстоятелства, непреодолима сила или вследствие на разрешение на компетентните органи на държавата-членка, не се считат за освобождаване за потребление.

За целта на настоящата директива стоките се считат за напълно унищожени или безвъзвратно загубени, когато са неизползваеми като акцизни стоки.

▼B

Въпросното пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на акцизни стоки се доказва по начин, удовлетворяващ компетентните органи на държавата-членка, където е настъпило пълно унищожаване или безвъзвратна загуба, а при невъзможност да се определи къде са настъпили — пред компетентните органи на държавата-членка, в която е направена констатацията.

5. Всяка държава-членка установява свои собствени правила и условия, при които се определят загубите, посочени в параграф 4.

Член 8

1. Лицето, отговорно за плащането на акциза, който е станал дължим, е:

а) по отношение на извеждането на акцизни стоки от режим отложено плащане на акциз, както е посочено в член 7, параграф 2, буква а):

i) лицензираният складодържател, регистрираният получател или всяко друго лице, което извежда или от чието име се извеждат акцизните стоки под режим отложено пращане на акциз или, в случай на нередовно извеждане от данъчния склад, всяко друго лице, което е участвало в това извеждане;

ii) в случай на нередовност при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане, както е определена в член 10, параграфи 1, 2 и 4: лицензираният складодържател, регистрираният изпращач или всяко друго лице, което е предоставило обезпечение за плащането на акциза съгласно член 18, параграфи 1 и 2, или всяко лице, което е участвало в нередовното извеждане и е знаело или логично е следвало да знае за нередовния характер на извеждането;

б) по отношение на държането на акцизни стоки, посочено в член 7, параграф 2, буква б): лицето, държащо акцизните стоки, или всяко друго лице, участвало в тяхното държане;

в) по отношение на производството на акцизни стоки, посочено в член 7, параграф 2, буква в): лицето, произвеждащо акцизните стоки, или, в случай на нередовно производство, всяко друго лице, участвало в тяхното производство;

г) по отношение на внасянето на акцизни стоки, посочено в член 7, параграф 2, буква г): лицето, което декларира акцизните стоки или от чието име те са декларирани при внасяне или, в случай на нередовно внасяне, всяко друго лице, което е участвало във внасянето.

2. Когато за едно акцизно задължение имат няколко данъчно задължени лица, те са солидарно отговорни.

Член 9

Прилагат се условията за облагане и ставката на акциза, които са в сила на датата, на която акцизът става дължим в държавата-членка, в която се осъществява освобождаването за потребление.

▼B

Акцизът се начислява и събира и, при необходимост, възстановява или опрощава в съответствие с установените от всяка държава-членка процедури. Държавите-членки прилагат едни и същи процедури по отношение на стоките с произход от страната и тези от другите държави-членки.

Член 10

1. При допускане на нередовност по време на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, водеща до тяхното освобождаване за потребление съгласно член 7, параграф 2, буква а), освобождаването за потребление става в държавата-членка, в която е допусната нередовността.

2. При откриване на нередовност по време на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане, водеща до тяхното освобождаване за потребление в съответствие с член 7, параграф 2, буква а), когато не е възможно да се определи къде е допусната нередовността, се приема, че тя е допусната в държавата-членка и в момента на установяването ѝ.

3. В ситуациите, посочени в параграфи 1 и 2, компетентните органи на държавата-членка, където стоките са освободени за потребление или където се счита, че са освободени за потребление, уведомяват компетентните органи на държавата-членка на изпращане.

4. Когато акцизни стоки, движещи се под режим отложено плащане, не пристигнат на мястото на получаване и по време на движението не е установена никаква нередовност, водеща до тяхното освобождаване за потребление съгласно член 7, параграф 2, буква а), се счита, че нередовността е била допусната в държавата-членка на изпращане в момента на започване на движението, освен ако в четиримесечен срок, считано от датата, на която е започнало движението съгласно член 20, параграф 1, се представи доказателство, удовлетворяващо компетентните органи на държавата-членка на изпращане за приключване на движението съгласно член 20, параграф 2, или за мястото, където е допусната нередовността.

В случай че лицето, предоставило обезпечението, посочено в член 18, не е научило или е могло да не научи, че стоките не са пристигнали на мястото на получаване им, то разполага с едномесечен срок, считано от получаването на тази информация от компетентните органи на държавата-членка на изпращане, за да му се даде възможност да представи доказателство или за приключването на движението съгласно член 20, параграф 2, или за мястото, където е допусната нередовността.

5. Въпреки това в случаите, посочени в параграфи 2 и 4, ако, преди изтичането на тригодишен период, считано от датата, на която е започнало движението съгласно член 20, параграф 1, се установи в коя държава-членка действително е била допусната нередовността, се прилагат разпоредбите на параграф 1.

В тези случаи компетентните органи на държавата-членка, в която е допусната нередовността, уведомяват компетентните органи на държавата-членка, в която е начислен акцизът, които го възстановяват или опрощават след представяне на доказателства за начисляването на акциза в другата държава-членка.

6. За целите на настоящия член „нередовност“ означава ситуация, която възниква по време на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане, различна от посочената в член 7, параграф 4, в резултат на която дадено движение или част от движение на акцизна стока не е приключило в съответствие с член 20, параграф 2.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Възстановяване и опрощаване

Член 11

Освен в случаите, посочени в член 33, параграф 6, член 36, параграф 5 и член 38, параграф 3, както и в случаите, предвидени в директивите, посочени в член 1, акцизът върху освободените за потребление акцизни стоки може, по искане на дадено заинтересовано лице, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление, в определените от държавите-членки случаи и при условията, посочени от тях, с цел предотвратяване на всякакво възможно избягване на облагането или злоупотреби.

Това възстановяване или опрощаване не може да води до освобождавания, различни от предвидените в член 12 и в някоя от директивите, посочени в член 1.

РАЗДЕЛ 3

Освобождаване

Член 12

1. Акцизни стоки се освобождават от плащане на акциз, когато са предназначени за ползване:

а) в рамките на дипломатически или консулски отношения;

б) от международни организации, признати като такива от публичните власти на приемащата държава-членка и от членовете на такива организации, в рамките и при условията, установени с международните конвенции за учредяване на тези организации или със споразумения относно тяхното седалище;

в) от въоръжените сили на всяка държава, която е страна по Северноатлантическия договор, различна от държавата-членка, в която се дължи акцизът, за ползване от тези въоръжени сили, за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови;

г) от въоръжените сили на Обединеното кралство, разположени в Кипър по силата на Договора за създаване, отнасящ се за Република Кипър, с дата 16 август 1960 г., за ползване от тези въоръжени сили, за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови;

д) за потребление по силата на споразумение, сключено с трети страни или международни организации, при условие че такова споразумение е било допуснато или разрешено по отношение на освобождаване от ДДС.

2. Посочените по-горе освобождавания се обвързват с условия и ограничения, определени от приемащата държава-членка. Държавите-членки могат да предоставят освобождаване посредством възстановяване на акциза.

▼B

Член 13

1. Без да се засягат разпоредбите на член 21, параграф 1, акцизните стоки, които се движат под режим отложено плащане на акциз към получател съгласно член 12, параграф 1, се придружават от удостоверение за освобождаване.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 43, параграф 2, Комисията определя формата и съдържанието на удостоверението за освобождаване.

3. Процедурите, предвидени в членове 21—27, не се прилагат за движенията на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, предназначени за въоръжените сили, посочени в член 12, параграф 1, буква в), ако са обхванати от режим, пряко основан на Северноатлантическия договор.

Държавите-членки обаче могат да предвидят процедурата, установена в членове 21—27, да се прилага за такива движения, осъществявани изцяло на тяхна територия, или чрез споразумение със съответните държави-членки, между техните територии.

Член 14

1. Държавите-членки могат да освободят от плащане на акциз доставените от магазини за безмитна търговия акцизни стоки, които се пренасят в личния багаж на пътниците, вземащи полет или пътуващи по море към трета територия или към трета страна.

2. Стоките, доставени на борда на самолет или кораб по време на полет или пътуване по море към трета територия или трета страна, се третират по същия начин, както стоките, доставени от безмитни магазини.

3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че освобождаването, предвидено в параграфи 1 и 2, се прилага по такъв начин, че да се предотврати всяка възможна данъчна измама, укриване на данъци или злоупотреба.

4. Държавите-членки, които към 1 юли 2008 г. разполагат с безмитни магазини, намиращи се на места, различни от летища или морски пристанища, могат, до 1 януари 2017 г., да продължават да освобождават от плащане на акциз акцизните стоки, доставяни от тези магазини и пренасяни в личния багаж на пътници, пътуващи към трета територия или към трета страна.

5. За целите на настоящия член се прилагат следните определения:

а) „безмитен магазин“ е всеки обект, разположен на летище или пристанище, който отговаря на условията, определени от компетентните органи на държавите-членки, в изпълнение, по-специално, на параграф 3;

б) „пътник към трета територия или трета страна“ е всеки пътник, притежаващ документ за превоз при пътуване по въздух или по море, в който се посочва, че крайното място на получаване е летище или пристанище, разположено на трета територия или в трета страна.

▼B

ГЛАВА III

ПРОИЗВОДСТВО, ПРЕРАБОТКА И ДЪРЖАНЕ

Член 15

1. Всяка държава-членка определя своята нормативна уредба относно производството, преработката и държането на акцизни стоки, при спазване на разпоредбите на настоящата директива.

2. Производството, преработката и държането на акцизни стоки, за които не е платен акциз, се осъществяват в данъчен склад.

Член 16

1. Откриването и управлението на данъчен склад от лицензиран складодържател се извършват с разрешение от компетентните органи на държавата-членка, където се намира данъчният склад.

Разрешение се дава при условия, които органите имат право да определят с оглед предотвратяване на всякакво евентуално избягване на данък или злоупотреби.

2. Лицензираният складодържател е длъжен:

а) при необходимост да предостави обезпечение, покриващо рисковете, свързани с производството, преработката и държането на акцизни стоки;

б) да спазва изискванията, определени от държавата-членка, на чиято територия се намира данъчният склад;

в) да води отделна отчетност за наличността и движението на акцизни стоки за всеки данъчен склад;

г) да въвежда в данъчния си склад и да вписва в отчетността си, при приключване на движението, всички акцизни стоки, които се движат под режим отложено плащане на акциз, освен в случаите, когато се прилага член 17, параграф 2;

д) да допуска всякакъв контрол и проверка на складовата наличност.

Условията за обезпечението по буква а) се определят от компетентните органи на държавата-членка, в която е лицензиран данъчният склад.

ГЛАВА IV

ДВИЖЕНИЕ НА АКЦИЗНИ СТОКИ ПОД РЕЖИМ ОТЛОЖЕНО ПЛАЩАНЕ НА АКЦИЗ

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 17

1. Акцизните стоки могат да се движат под режим отложено плащане на акциз на територията на Общността, включително когато преминават през трета страна или трета територия:

▼B

а) от данъчен склад до:

i) друг данъчен склад;

ii) регистриран получател;

iii) място, от което акцизните стоки напускат територията на Общността съгласно член 25, параграф 1;

iv) получател в съответствие с член 12, параграф 1, когато стоките се изпращат от друга държава-членка;

б) от мястото на внасяне до което и да е от местата за получаване, посочени в буква а), когато стоките са изпратени от регистриран изпращач.

За целите на настоящия член „място на внасяне“ е мястото, където се намират стоките, когато са допуснати за свободно обращение в съответствие с член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а), подточки i) и ii) и буква б) от настоящия член и с изключение на случаите по член 19, параграф 3, държавата-членка на получаване може, при условия, определени от нея, да позволи движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз до място на директна доставка, разположено на нейна територия, когато това място е посочено от лицензирания складодържател в държавата-членка на получаване или от регистрирания получател.

Този лицензиран складодържател или този регистриран получател остава отговорен за подаването на съобщението за получаване, посочено в член 24, параграф 1.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат и за движение на акцизни стоки с нулева ставка, които не са освободени за потребление.

Член 18

1. Компетентните органи на държавата-членка на изпращане, при определени от тях условия, изискват рисковете, свързани с движението под режим отложено плащане на акциз, да бъдат покрити от обезпечение, което се предоставя от изпращащия лицензиран складодържател или регистрирания изпращач.

2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентните органи на държавата-членка на изпращане, при условия, определени от тях, могат да позволят обезпечението по параграф 1 да се предостави от превозвача, собственика на акцизните стоки, получателя или съвместно от две или повече от тези лица или лицата, посочени в параграф 1.

3. Обезпечението е валидно в рамките на Общността. Подробните правила относно обезпечението се определят от държавите-членки.

4. Държавата-членка на изпращане може да отмени задължението за предоставяне на обезпечение по отношение на следните движения под режим отложено плащане на акциз:

а) движения, които се осъществяват изцяло на нейна територия;

б) движения на енергийни продукти в рамките на Общността по море или фиксирани тръбопроводи, когато другите заинтересовани държави-членки са съгласни с това.

▼B

Член 19

1. Регистрираният получател не може да държи или изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз.

2. Регистрираният получател спазва следните изисквания:

а) преди изпращане на акцизните стоки да дава обезпечение за плащането на акциза съгласно условията, определени от компетентните органи на държавата-членка на получаване;

б) при приключване на движението да вписва в отчетността си акцизните стоки, получени под режим отложено плащане;

в) да допуска всяка проверка, даваща възможност на компетентните органи на държавата-членка на получаване да се уверят, че стоките действително са получени.

3. За регистриран получател, който получава акцизни стоки само в редки случаи, разрешението, посочено в член 4, параграф 9, е ограничено до определено количество акцизни стоки, само един изпращач и определен период от време. Държавите-членки могат да ограничат разрешението до едно-единствено движение.

Член 20

1. Движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз започва, в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато акцизните стоки напуснат данъчния склад на изпращане, а в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква б), когато бъдат допуснати за свободно обращение в съответствие с член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

2. Движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз приключва, в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iv) и в член 17, параграф 1, буква б), когато получателят получи доставката на акцизните стоки, а в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточка iii), когато акцизните стоки напуснат територията на Общността.

РАЗДЕЛ 2

Процедура за движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз

Член 21

1. Счита се, че движението на акцизни стоки се осъществява под режим отложено плащане на акциз само ако е придружено от електронен административен документ, обработен в съответствие с параграфи 2 и 3.

▼B

2. За целите на параграф 1 от настоящия член, изпращачът предоставя проект за електронен административен документ на компетентните органи на държавата-членка на изпращане чрез компютърната система, посочена в член 1 от Решение № 1152/2003/ЕО (наричана по-долу „компютърна система“).

3. Компетентните органи на държавата-членка на изпращане осъществяват електронна проверка на данните в проекта на електронния административен документ.

Когато тези данни не са валидни, изпращачът незабавно се уведомява за това.

Когато тези данни са валидни, компетентните органи на държавата-членка на изпращане определят на документа уникален административен референтен код и го съобщават на изпращача.

4. В случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iv) и буква б), както и в член 17, параграф 2, компетентните органи на държавата-членка на изпращане изпращат незабавно електронния административен документ на компетентните органи на държавата-членка на получаване, които го препращат на получателя, когато получателят е лицензиран складодържател или регистриран получател.

Когато акцизните стоки са предназначени за лицензиран складодържател в държавата-членка на изпращане, компетентните органи на тази държава-членка изпращат електронния административен документ направо на него.

5. В случая по член 17, параграф 1, буква а), подточка iii) от настоящата директива компетентните органи на държавата-членка на изпращане изпращат електронния административен документ на компетентните органи на държавата-членка, в която е подадена декларацията за износ съгласно член 161, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 (наричана по-долу „държава-членка на износ“), ако тази държава-членка е различна от държавата-членка на изпращане.

6. Изпращачът предоставя на лицето, придружаващо акцизните стоки, печатен екземпляр от електронния административен документ или всеки друг търговски документ, в който ясно се посочва уникалният административен референтен код. Този документ трябва да бъде представян на компетентните органи при всяко поискване от тяхна страна по време на целия процес на движение под режим отложено плащане на акциз.

7. Изпращачът може да анулира електронния административен документ до започването на движението съгласно член 20, параграф 1.

8. По време на движението под режим отложено плащане на акциз изпращачът може, чрез компютърната система, да промени мястото на получаване и да посочи ново място на получаване, което трябва да е едно от местата на получаване по член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) или iii), или, когато е приложимо, по член 17, параграф 2.

Член 22

1. При движения на енергийни продукти под режим отложено плащане на акциз по море или по вътрешни водни пътища към получател, който не е окончателно известен в момента, когато изпращачът представя проекта на посочения в член 21, параграф 2 електронен административен документ, компетентните органи на държавата-членка на изпращане могат да разрешат на изпращача да не отразява в този документ данните относно получателя.

▼B

2. Веднага след като данните относно получателя станат известни и най-късно при завършване на движението, изпращачът, чрез посочената в член 21, параграф 8 процедура, ги съобщава на компетентните органи на държавата-членка на изпращане.

Член 23

Компетентните органи на държавата-членка на изпращане могат да позволят на изпращача, при определените от нея условия, да раздели движението на енергийни продукти под режим отложено плащане на акциз на две или повече движения, при условие че:

1. общото количество акцизни стоки не се променя, и

2. разделянето се извършва на територията на държава-членка, която разрешава такава процедура;

3. компетентните органи на тази държава-членка са уведомени за мястото, където се извършва разделянето.

Държавите-членки уведомяват Комисията дали разрешават разделяне на движения на тяхна територия и при какви условия. Комисията предава тази информация на другите държави-членки.

Член 24

1. При получаване на акцизни стоки на някое от местата на получаване, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) или iv) или в член 17, параграф 2, получателят представя на компетентните органи на държавата-членка на получаване, чрез компютърната система, своевременно и не по-късно от пет работни дни след завършване на движението, освен при надлежно оправдани пред компетентните органи случаи, съобщение за тяхното получаване (наричано по-долу „съобщение за получаване“).

2. Компетентните органи на държавата-членка на получаване определят условията за предоставяне на съобщението за получаване от получателите, посочени в член 12, параграф 1.

3. Компетентните органи на държавата-членка на получаване осъществяват електронна проверка на данните в съобщението за получаване.

Когато тези данни не са валидни, получателят незабавно се уведомява за това.

Когато тези данни са валидни, компетентните органи на държавата-членка на получаване потвърждават на получателя, че съобщението за получаване е регистрирано, и го изпращат на компетентните органи на държавата-членка на изпращане.

4. Компетентните органи на държавата-членка на изпращане изпращат съобщението за получаване на изпращача. Когато мястото на изпращане и мястото на получаване се намират в една и съща държава-членка, компетентните органи на тази държава-членка изпращат съобщението за получаване направо на изпращача.

▼B

Член 25

1. В случаите по член 17, параграф 1, буква а), подточка iii) и, където е приложимо, член 17, параграф 1, буква б) от настоящата директива, компетентните органи на държавата-членка на износ попълват съобщение за износ — въз основа на заверка от изходното митническо учреждение, посочена в член 793, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността ([1]), или от учреждението, в което са извършени формалностите по член 3, параграф 2 от настоящата директива, удостоверяващо, че акцизните стоки са напуснали територията на Общността.

2. Компетентните органи на държавата-членка на износ осъществяват електронна проверка на данните, които се съдържат в заверката, посочена параграф 1. След като проверят тези данни, и когато държавата-членка на изпращане е различна от държавата-членка на износ, компетентните органи на държавата-членка на износ изпращат съобщението за износ на компетентните органи на държавата-членка на изпращане.

3. Компетентните органи на държавата-членка на изпращане изпращат съобщението за износ на изпращача.

Член 26

1. Чрез дерогация от член 21, параграф 1, когато в държавата-членка на изпращане компютърната система не работи, изпращачът може да започне движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, при условие че:

а) стоките са придружени от документ на хартиен носител, съдържащ същите данни като тези в проекта на електронния административен документ, посочен в член 21, параграф 2;

б) информира компетентните органи на държавата-членка на изпращане преди началото на движението.

Държавата-членка на изпращане може да поиска също, преди началото на движението, копие от посочения в буква а) документ, проверка на съдържащите се в това копие данни, а ако липсата на достъп до компютърната система е по вина на изпращача, и съответната информация относно причините за липсата на достъп.

2. Когато бъде възстановена работата на компютърната система, изпращачът подава проекта на електронния административен документ съгласно член 21, параграф 2.

След валидиране на данните в електронния административен документ в съответствие с член 21, параграф 3, този документ заменя документа на хартиен носител, посочен в параграф 1, буква а) от настоящия член. Разпоредбите на член 21, параграфи 4 и 5 и на членове 24 и 25 се прилагат *mutatis mutandis*.

3. Докато данните от електронния административен документ не са валидирани, движението се счита за движение под режим отложено плащане на акциз, придружено от документа на хартиен носител, посочен в параграф 1, буква а).

([1]) ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

▼B

4. Копие от документа на хартиен носител, посочен в параграф 1, буква а), се съхранява от изпращача за целите на собствената му счетоводна отчетност.

5. Когато компютърната система в държавата-членка на изпращане не работи, изпращачът може да предаде информацията, посочена в член 21, параграф 8 или в член 23, чрез алтернативни средства за комуникация. За тази цел той информира компетентните органи на държавата-членка на изпращане преди момента на промяната на мястото на получаване или на разделянето на движението. Параграфи 2—4 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 27

1. Когато в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iv), член 17, параграф 1, буква б) и член 17, параграф 2, предвиденото в член 24, параграф 1 съобщение за получаване не може да бъде подадено при завършване на движението на акцизните стоки в рамките на предвидения в този член срок, било поради нефункциониране на компютърната система в държавата-членка на получаване, или, в случаите, посочени в член 26, параграф 1, поради факта, че посочените в член 26, параграф 2 процедури все още не са приключили, получателят представя на компетентните органи на държавата-членка на получаване, освен в надлежно оправдани случаи, документ на хартиен носител, съдържащ същите данни като съобщението за получаване и удостоверяващ, че движението е завършено.

Освен когато предвиденото в член 24, параграф 1 съобщение за получаване може да им бъде своевременно представено от получателя чрез компютърната система, както и в надлежно оправдани случаи, компетентните органи на държавата-членка на получаване изпращат на компетентните органи на държавата-членка на изпращане копие на посочения в първа алинея документ на хартиен носител, а те от своя страна го препращат на изпращача или го съхраняват за него.

Когато работата на компютърната система бъде възстановена в държавата-членка на получаване или когато процедурите, посочени в член 26, параграф 2, приключат, получателят предоставя съобщение за получаване в съответствие с член 24, параграф 1. Член 24, параграфи 3 и 4 се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Когато, в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточка iii), предвиденото в член 25, параграф 1 съобщение за износ не може да бъде съставено при завършване на движението на акцизните стоки било поради нефункциониране на компютърната система в държавата-членка на износ, или, в случаите, посочени в член 26, параграф 1, поради факта, че посочените в член 26, параграф 2 процедури все още не са приключили, компетентните органи на държавата-членка на износ изпращат на компетентните органи на държавата-членка на изпращане документ на хартиен носител, съдържащ същите данни като съобщението за износ и удостоверяващ, че движението е завършено, освен когато предвиденото в член 25, параграф 1 съобщение за износ може да бъде своевременно съставено чрез компютърната система, както и при наличие на надлежно оправдани случаи.

Компетентните органи на държавата-членка на изпращане изпращат на изпращача копие на документа на хартиен носител, посочен в първа алинея, или го съхраняват за справка.

▼B

Когато работата на компютърната система бъде възстановена в държавата-членка на износ или когато процедурите, посочени в член 26, параграф 2, приключат, компетентните органи на държавата-членка на износ изпращат съобщение за износ в съответствие с член 25, параграф 1. Член 25, параграфи 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 28

1. Независимо от разпоредбите на член 27, съобщението за получаване, предвидено в член 24, параграф 1, или съобщението за износ, предвидено в член 25, параграф 1, са доказателство, че движението на акцизните стоки е завършило съгласно член 20, параграф 2.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато поради причини, различни от посочените в член 27, липсва съобщение за получаване или съобщение за износ, доказателството, че движението на акцизните стоки под режим отложено плащане на акциз е завършено, в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iv), член 17, параграф 1, буква б) и член 17, параграф 2, може да бъде представено и под формата на заверка от компетентните органи на държавата-членка на получаване въз основа на подходящи доказателства, че изпратените акцизни стоки са пристигнали на заявеното място на получаване или в случая, посочен в член 17, параграф 1, буква а), подточка iii), под формата на заверка от компетентните органи на държавата-членка, в която се намира изходното митническо учреждение, удостоверяваща, че стоките са напуснали територията на Общността.

Предоставен от получателя документ, който съдържа същите данни, каквито съдържа и съобщението за получаване или съобщението за износ, представлява подходящо доказателство за целите на първа алинея.

Когато съответните доказателства са приети от компетентните органи на държавата-членка на изпращане, се приключва движението в компютърната система.

Член 29

1. Комисията приема, в съответствие с описаната в член 43, параграф 2 процедура, мерки за определянето на:

а) структурата и съдържанието на съобщенията, които следва да се разменят за целите на членове 21—25 между съответните лица и компетентни органи във връзка с движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз;

б) правилата и процедурите, свързани с размяната на съобщения, посочени в буква а);

в) структурата на документите на хартиен носител, посочени в членове 26 и 27.

2. Всяка държава-членка определя случаите, при които може да се счита, че компютърната система не работи, както и правилата и процедурите, които да се следват в тези случаи, за целите на и в съответствие с членове 26 и 27.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Опростени процедури

Член 30

Държавите-членки могат да установяват опростени процедури по отношение на движенията на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, които се осъществяват изцяло на тяхна територия, включително възможността за премахване на изискването за електронен надзор на тези движения.

Член 31

При споразумение и при условията, определени от всички заинтересовани държави-членки, могат да бъдат установени опростени процедури за целите на чести и редовни движения на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз между териториите на две или повече държави-членки.

Настоящата разпоредба включва движенията по фиксиран тръбопровод.

ГЛАВА V

ДВИЖЕНИЕ И ОБЛАГАНЕ НА АКЦИЗНИ СТОКИ СЛЕД ОСВОБОЖДАВАНЕ ЗА ПОТРЕБЛЕНИЕ

РАЗДЕЛ 1

Придобиване от частни лица

Член 32

1. Акцизни стоки, придобити от частно лице за собствено ползване и транспортирани от него от една държава-членка до друга, се облагат с акциз само в държавата-членка, в която са придобити.

2. За да определят дали акцизните стоки по параграф 1 са предназначени за собствено ползване от частно лице, държавите-членки вземат предвид следното:

а) търговския статус на държателя на акцизните стоки и неговите основания за държането им;

б) мястото, където се намират акцизните стоки или вида на използвания превоз;

в) всеки документ, свързан с акцизните стоки;

г) естеството на акцизните стоки;

д) количеството на акцизните стоки.

3. За целите на прилагане на параграф 2, буква д) държавите-членки могат да определят примерни равнища, но само за целите на доказването. Тези примерни равнища не могат да бъдат по-ниски от:

а) за тютюневи изделия:

— цигари: 800 броя,

▼B

— пурети (пури с тегло не повече от 3 g всяка): 400 броя,

— пури: 200 броя,

— тютюн за пушене: 1,0 kg;

б) за алкохолни напитки:

— спиртни напитки: 10 l,

— междинни продукти: 20 l,

— вина: 90 l (включително не повече от 60 l пенливи вина),

— пиво: 110 l.

4. Държавите-членки могат също така да предвидят, че акцизът се дължи в държавата-членка на потребление при придобиване на минерални масла, които вече са били освободени за потребление в друга държава-членка, ако такива стоки се превозват от частно лице или за негова сметка, като се използва необичаен транспорт.

За целите на настоящия параграф „необичаен транспорт“ означава превоз на горива, с изключение на тези в резервоари на превозни средства или в подходящи съдове за резервно гориво, както и превоз на течни продукти за отопление, с изключение на превоза посредством цистерни, използвани за сметка на търговци по занятие.

РАЗДЕЛ 2

Държане в друга държава-членка

Член 33

1. Без да се засягат разпоредбите на член 36, параграф 1, когато акцизни стоки, които вече са били освободени за потребление в една държава-членка, се държат за търговски цели в друга държава-членка, за да бъдат доставени или използвани в нея, те се облагат с акциз, който става дължим в тази друга държава-членка.

За целите на настоящия член „държане за търговски цели“ означава държане на акцизна стока от лице, различно от частно лице, или от частно лице за цели, различни от собственото ползване, и транспортирани от него в съответствие с член 32.

2. Прилагат се условията за облагане и ставката на акциза, които са в сила на датата, на която акцизът става дължим в тази друга държава-членка.

3. Лицето, отговорно за плащане на дължимия акциз, е, според посочените в параграф 1 случаи, лицето, извършващо доставката или лицето, което държи стоките, предназначени за доставка, или лицето, на което се доставят стоките в другата държава-членка.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 38, когато акцизни стоки, които вече са били освободени за потребление в една държава-членка, се движат в рамките на Общността за търговски цели, се счита, че тези стоки не се държат за тези цели, докато те не достигнат държавата-членка на получаване, при условие че се движат при спазване на формалностите по член 34.

▼B

5. Счита се, че акцизни стоки, държани на борда на кораб или въздухоплавателно средство, осъществяващ прекосяване по море или полет между две държави-членки, но които не са на разположение за продажба, когато корабът или въздухоплавателното средство е на територията на една от държавите-членки, не се държат с търговска цел в тази държава-членка.

6. При поискване акцизът се възстановява или опрощава в държавата-членка, където се е осъществило освобождаването за потребление, когато компетентните органи на другата държава-членка установят, че той е станал дължим и е бил събран в тази държава-членка.

Член 34

1. В случаите, посочени в член 33, параграф 1, акцизните стоки се движат през териториите на различни държави-членки, съпровождани от придружителен документ, който съдържа основните елементи на документа, посочен в член 21, параграф 1.

Комисията приема, в съответствие с описаната в член 43, параграф 2 процедура, мерки, установяващи формата и съдържанието на придружителния документ.

2. Лицата, посочени в член 33, параграф 3, спазват следните изисквания:

а) преди изпращане на стоките да подадат декларация пред компетентните органи на държавата-членка на получаване и да предоставят обезпечение за плащането на акциза;

б) да платят акциза в държавата-членка на получаване в съответствие с процедурата, определена от тази държава-членка;

в) да допускат всяка проверка, даваща възможност на компетентните органи на държавата-членка на получаване да се уверят, че акцизните стоки действително са получени и дължимият акциз е платен.

Държавата-членка на получаване може, в случаи и при условия, определени от нея, да опрости или да предостави дерогация за изискванията, посочени в буква а). В такъв случай тя уведомява Комисията за това, която от своя страна уведомява останалите държави-членки.

Член 35

1. Когато вече освободени за потребление в дадена държава-членка акцизни стоки се придвижват до място на получаване в същата държава-членка през територията на друга държава-членка, се прилагат следните изисквания:

а) това движение се съпровожда от придружителния документ, посочен в член 34, параграф 1, и следва подходящ маршрут;

б) преди изпращане на стоките изпращачът подава декларация пред компетентните органи на мястото на отпътуване;

в) получателят удостоверява, че е получил стоките в съответствие с изискванията, определени от компетентните органи в мястото на получаване;

г) изпращачът и получателят допускат всяка проверка, даваща възможност на съответните им компетентни органи да се уверят, че стоките действително са получени.

▼B

2. Когато акцизните стоки се движат често и редовно при условията, посочени в параграф 1, съответните държави-членки могат, по общо съгласие и условия, определени от тях, да опростят изискванията, посочени в параграф 1.

РАЗДЕЛ 3

Дистанционни продажби

Член 36

1. Вече освободените за потребление в една от държавите-членки акцизни стоки — които се купуват от лице, различно от установен в друга държава-членка лицензиран складодържател или регистриран получател, което не извършва независима икономическа дейност — и които се изпращат или превозват до друга държава-членка, пряко или непряко, от продавача или за негова сметка, подлежат на облагане с акциз в държавата-членка на получаване.

За целите на настоящия член „държава-членка на получаване“ означава държавата-членка, където пристига пратката или завършва превоза.

2. В случая по параграф 1 акцизът става дължим в държавата-членка на получаване в момента на доставката на акцизните стоки. Прилагат се условията за облагане и ставката на акциза, които са в сила на датата, на която акцизът става дължим.

Акцизът се плаща в съответствие с процедурата, определена от държавата-членка на получаване.

3. Лицето, отговорно за плащането на акциза в държавата-членка на получаване, е продавачът.

Държавата-членка на получаване обаче може да предвиди лицето, отговорно за плащането на акциза, да бъде данъчен представител, установен в държавата-членка на получаване и одобрен от компетентните органи на тази държава-членка, или в случаите, когато продавачът не е спазил разпоредбите на параграф 4, буква а) — получателят на акцизните стоките.

4. Продавачът или данъчният представител спазва следните изисквания:

а) преди изпращане на акцизните стоки се регистрира и предоставя обезпечение за плащането на акциза в компетентната служба, специално определена за целта, и при условията, установени от държавата-членка на получаване;

б) плаща акциза в службата, посочена в буква а), след пристигането на акцизните стоки;

в) води отчетност за доставките на акцизните стоки.

Съответните държави-членки могат при условия, определени от тях, да опростят тези изисквания въз основа на двустранни споразумения.

▼B

5. В случая по параграф 1 акцизът, начислен в първата държава-членка, се възстановява или опрощава по искане на продавача, когато последният или неговият данъчен представител е спазил процедурите, посочени в параграф 4.

6. Държавите-членки могат да предвидят специфични условия за прилагане на параграфи 1—5 по отношение на акцизните стоки, обхванати от специални национални правила за дистрибуция.

РАЗДЕЛ 4

Унищожаване и загуби

Член 37

1. В ситуациите, посочени в член 33, параграф 1 и член 36, параграф 1, в случай на пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на акцизните стоки по време на транспортирането им в държава-членка, различна от държавата-членка, в която са освободени за потребление, по причина, свързана с естеството на стоките, поради непредвидими обстоятелства, непреодолима сила или вследствие на разрешение на компетентните органи на тази държава-членка, акцизите не са дължими в тази държава-членка.

Въпросното пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на акцизни стоки се доказва по начин, удовлетворяващ компетентните органи на държавата-членка, където е настъпило пълното унищожаване или безвъзвратната загуба или, при невъзможност да се определи къде е настъпила загубата — пред компетентните органи на държавата-членка, където е направена констатацията.

Внесеното обезпечение съгласно член 34, параграф 2, буква а) или член 36, параграф 4, буква а) се освобождава.

2. Всяка държава-членка установява свои собствени правила и условия, при които се определят загубите, посочени в параграф 1.

РАЗДЕЛ 5

Нередовности по време на движението на акцизни стоки

Член 38

1. Когато е допусната нередовност при движение на акцизни стоки в съответствие с член 33, параграф 1 или с член 36, параграф 1 в държава-членка, различна от държавата-членка, в която акцизните стоки са освободени за потребление, те подлежат на облагане с акциз и акцизът е дължим в държавата-членка, в която е допусната нередовността.

2. При установяване на нередовност по време на движение на акцизни стоки в съответствие с член 33, параграф 1 или с член 36, параграф 1 в държава-членка, различна от държавата-членка, в която акцизните стоки са освободени за потребление, и когато не е възможно да се определи мястото, където е допусната нередовността, се счита че тя е била допусната и акцизът е дължим в държавата-членка, в която е била установена.

▼B

Ако обаче преди изтичането на тригодишен период, считано от датата на придобиване на акцизните стоки, се установи в коя държава-членка действително е била допусната нередовността, се прилагат разпоредбите на параграф 1.

3. Акцизът се дължи от лицето, което е дало обезпечение за плащането му в съответствие с член 34, параграф 2, буква а) или член 36, параграф 4, буква а) и от всяко лице, взело участие в нередовността.

При поискване компетентните органи на държавата-членка, в която акцизните стоки са освободени за потребление, възстановяват или опрощават акциза, когато е бил начислен в държавата-членка, където е допусната или установена нередовността. Компетентните органи на държавата-членка на получаване освобождават обезпечението, внесено съгласно член 34, параграф 2, буква а) или член 36, параграф 4, буква а).

4. За целите на настоящия член „нередовност“ означава ситуация, която възниква по време на движение на акцизни стоки по смисъла на член 33, параграф 1 или член 36, параграф 1, и различна от посочената в член 37, в резултат на която дадено движение или част от движение на акцизна стока не е надлежно приключило.

ГЛАВА VI

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Обозначения

Член 39

1. Без да се засягат разпоредбите на член 7, параграф 1, държавите-членки могат да изискват акцизните стоки да носят данъчни обозначения или национални разпознавателни обозначения, използвани за данъчни цели, в момента, в който те се освобождават за потребление на тяхна територия или, в случаите, предвидени по член 33, параграф 1, първа алинея и член 36, параграф 1 — когато те влизат на тяхна територия.

2. Всяка държава-членка, която изисква наличието на данъчни обозначения или на национални разпознавателни обозначения, посочени в параграф 1, се задължава да ги предоставя на лицензираните складодържатели от другите държави-членки. Всяка от държавите-членки може, обаче, да предвиди тези обозначения да бъдат предоставяни на данъчен представител, одобрен от данъчните органи на тази държава-членка.

3. Без да се засягат разпоредбите, които държавите-членки могат да приемат с оглед правилното прилагане на настоящия член и предотвратяването на избягване, заобикаляне или злоупотреби по отношение на плащането на данъци, държавите-членки следят данъчните обозначения или националните разпознавателни обозначения, посочени в параграф 1, да не препятстват свободното движение на акцизни стоки.

▼B

Когато тези данъчни или разпознавателни обозначения са поставени върху акцизни стоки, всяка платена или обезпечена сума за получаването на тези обозначения, с изключение на разходите за издаването им, се възстановява, опрощава или освобождава от държавата-членка, която ги е издала, ако акцизът е станал дължим и е бил събран в друга държава-членка.

Държавата-членка, издала тези обозначения, може въпреки това да изиска удовлетворяващо компетентните органи доказателство за тяхното премахване или тяхното унищожаване като условие за възстановяването, опрощаването или освобождаването на платената сума или сумата за обезпечение.

4. Данъчните обозначения или националните разпознавателни обозначения по параграф 1 са валидни само в държавата-членка, която ги е издала. Възможно е обаче и взаимно признаване на тези обозначения между държавите-членки.

РАЗДЕЛ 2

Малки винопроизводители

Член 40

1. Държавите-членки могат да освободят малките винопроизводители от изискванията по глави III и IV, както и от други изисквания, свързани с движението и контрола. Когато самите малки винопроизводители извършват вътреобщностни сделки, те уведомяват компетентните си органи и спазват изискванията, определени в Регламент (ЕО) № 884/2001 на Комисията от 24 април 2001 година относно определяне на подробни правила за придружителните документи при превоза на лозаро-винарски продукти и за регистрите, които е необходимо да се водят в лозаро-винарския сектор ([1]).

2. Когато малките винопроизводители са освободени от изискванията по смисъла на параграф 1, получателят уведомява — чрез документа, изискван съгласно Регламент (ЕО) № 884/2001 или чрез позоваване на него — компетентните органи на държавата-членка на получаване за получените доставки на вино.

3. За целите на настоящия член „малки винопроизводители“ означава лица, произвеждащи средно под 1 000 hl вино годишно.

РАЗДЕЛ 3

Снабдяване на кораби и въздухоплавателни средства

Член 41

До приемането от Съвета на разпоредби на Общността относно снабдяването на кораби и въздухоплавателни съдове, държавите-членки могат да запазят националните си разпоредби относно освобождаването на такова снабдяване.

([1]) ОВ L 128, 10.5.2001 г., стр. 32.

▼B

РАЗДЕЛ 4

Специални разпоредби

Член 42

Държавите-членки, които са сключили споразумение, свързано с отговорност за построяването или поддръжката на трансграничен мост, могат да приемат мерки чрез дерогация от разпоредбите на настоящата директива с цел опростяване на процедурата за събиране на акциз за акцизни стоки, използвани за строителството и поддръжката на съответния мост.

За целите на тези мерки мостът и строителните обекти, посочени в споразумението, се считат за част от територията на държавата-членка, която отговаря за строителството или поддръжката на моста по силата на споразумението.

Съответните държави-членки нотифицират Комисията относно тези мерки, а тя информира другите държави-членки.

ГЛАВА VII

КОМИТЕТ ПО АКЦИЗИТЕ

Член 43

1. Комисията се подпомага от комитет, наричан „Комитет по акцизите“.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

Член 44

Освен че изпълнява задачите по член 43, Комитетът по акцизите разглежда въпроси, поставени от неговия председател по инициатива на последния или по искане на представител на дадена държава-членка, и свързани с прилагането на разпоредбите на Общността в областта на акцизите.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 45

1. До 1 април 2013 година Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно въвеждането на компютърната система и, по-специално, относно посочените в член 21, параграф 6 задължения, както и относно приложимите процедури при липса на достъп до системата.

2. До 1 април 2015 година Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета и доклад относно изпълнението на настоящата директива.

3. Докладът по параграфи 1 и 2 се основава главно на предоставената от държавите-членки информация.

▼B

Член 46

1. До 31 декември 2010 г. държавата-членка на изпращане може да продължи да разрешава започване на движения на акцизни стоки под режим отложено плащане при спазване на формалностите, изложени в член 15, параграф 6 и в член 18 от Директива 92/12/ЕИО.

Тези движения, както и освобождаването от отговорност във връзка с тях, се подчиняват на разпоредбите, посочени в първа алинея, както и на член 15, параграфи 4 и 5, и на член 19 от Директива 92/12/ЕИО. Член 15, параграф 4 от същата директива се прилага по отношение на всички лица, предоставящи обезпечения, определени в съответствие с член 18, параграфи 1 и 2 от настоящата директива.

Членове 21—27 от настоящата директива не се прилагат за тези движения.

2. Движенията на акцизни стоки, започнали преди 1 април 2010 г., както и освобождаването от отговорност във връзка с тях се извършват в съответствие с разпоредбите на Директива 92/12/ЕИО.

Настоящата директива не се прилага за тези движения.

▼A1

3. Без да се засяга член 32, държави-членки, които не са посочени в член 2, параграф 2, трета и четвърта алинея от Директива 92/79/ЕИО, могат да прилагат от 1 януари 2014 г. количествено ограничение от не по-малко от 300 къса по отношение на цигари, които могат да бъдат внасяни на тяхна територия без заплащане на допълнителен акциз, когато тези цигари се внасят от държава-членка, която в съответствие с член 2, параграф 2, трета и четвърта алинея от посочената директива, прилага акцизи, по-ниски от определените съгласно член 2, параграф 2, първа алинея от нея.

Държави-членки, посочени в член 2, параграф 2, трета и четвърта алинея от Директива 92/79/ЕИО, които налагат акциз от най-малко 77 EUR за 1 000 цигари, независимо от среднопретеглената продажна цена на дребно, могат да прилагат от 1 януари 2014 г. количествено ограничение от не по-малко от 300 къса по отношение на цигари, внасяни на тяхна територия без заплащане на допълнителен акциз от държава-членка, която прилага по-нисък акциз в съответствие с член 2, параграф 2, трета алинея от посочената директива.

Държавите-членки, които прилагат количествено ограничение в съответствие с първа и втора алинея от настоящия параграф, информират Комисията за това. Те могат да извършват необходимите проверки, при условие че тези проверки не засягат правилното функциониране на вътрешния пазар.

▼B

Член 47

1. Директива 92/12/ЕИО се отменя, считано от 1 април 2010 г.

Тя обаче продължава да се прилага в сроковете и за целите, определени в член 46.

2. Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива.

▼B

Член 48

1. Държавите-членки приемат и публикуват, най-късно до 1 януари 2010 г., законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, с действие от 1 април 2010 г. Те незабавно уведомяват Комисията за текста на тези законови, подзаконови и административни разпоредби и прилагат таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 49

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 50

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.